

2013. május

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

10. ÉVF. 4. SZÁM(103)

ISSN: 2217-3706

ára: 50 din

Fecske

Jól vizsgázott a Nikola Đurković általános iskola tűzvédelemből

Április 22-én szirénázva száguldottak végig Feketics utcáin a tűzoltókocsok az iskola irányába a járókelők nagy rémületére. Ezt megelőző percekben a helyi általános iskolában megszólaltak a tűzveszélyt jelző csengők és a tanárok a legrövidebb úton és tőlük telhetően a leggyorsabban kivezették diákjaikat a szabadba, ahol már biztonságban tudhatták magukat.

- Ez egy nagyméretű tűzriadó-gyakorlat volt, amelyben a kishegyesi és a topolyai tűzoltóság egységei vettek részt, teleszkópos létrával, speciális mentőkosárral ellátott tűzoltójárművek bevonásával. Üzemanyag által keletkezett szimulált tüzet kellett megfékezniük a kiérkező egységeknek, illetve az épületben rekedt személyeket kimenteni - meséli a történeteket **Bojtos Béla** iskola igazgatója. - A három szintes iskolaépületet a tanáraink gyors intézkedésének köszönhetően a mintegy 200 tanuló, - és persze az iskola összes jelenlévő alkalmazottja - mindössze négy és fél perc alatt hagyta el. Az órát tartó tanároknak ilyen esetekben a gyerekeken kívül

óhatatlanul gondot kell fordítaniuk az osztálynaplóra is, amelyet magukkal kell vinniük, hogy az épületből való kimenekülés után a létszámot egyeztetni lehessen. Vagyis ne történhessen az meg, hogy valaki bent maradt az épületben anélkül, hogy ne tudnánk róla, és ne küldenénk segítséget a felkutatására, kimenekítésére, ugyanakkor ennek az ellenkezője se, hogy bent keresik a gyermeket a füstben, tűzben és az meg aznap nem is jött iskolába, csupán nem lett beírva a hiányzók közé a naplóba. Tehát nagyon oda kell figyelni minden aprónak tűnő dologra, mert egy tüze-

set bármikor megtörténhet a valóságban is és erre mindig készenlétben kell állni.

Rendszeresen tartunk tűzvédelmi tanfolyamokat a tanároknak, évente kisebb tűzvédelmi gyakorlatot is

beiktatunk. Többet is teszünk mint amennyit a törvény előlát, de ez nem válhat kárunkra. Személy szerint én biztonságosnak ítélem meg az intézményt (amely mintegy 3600 négyzetméteres) úgy az elektromos vezetékeket, mint tűzvédelmi szempontból, ám ha még a pánikvilágítás be lenne szerelve az minden bizonnyal növelné a biztonsági készséget. Három kijáraton lehet

evakuálni a bent lévőket, ugyanakkor a tűzoltók munkáját nagyban segíti, hogy rendelkeznek az iskolánk tervrajzával. Jó volt látni, hogy senki sem csupán gyakorlatnak tekinti ezt a készségi szintet és tudást felmérő helyzetet, hanem mindenki a tudása legjavát nyújtotta. A tűzoltók hozzáállása, a jó munkafegyelmük és magas szintű képzésük is dicséretet érdemel, amely tényezők nagy mértékben befolyásolják a sikeres és hatékony munkaeredményt. Ennek a gyakorlat eredményének összességében a jelenlévő tűzoltó egységek parancsnoka is megvolt elégedve, akár csak jómagam, hiszen munkaközösségünk eredményes bizonyágtételt tett a meglévő tűzvédelmi felkészültségéről és tudásáról - mondta Bojtos Béla a bácsfeketehegyi Nikola Đurković általános iskola igazgatója.

Szukola Béla

V I S S Z A P I L L A N T Ó

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

-Az igazi tavaszi-nyári időjárás hatására a természet is behúzott, behozza a lemaradást- igen nagy intenzitással bontakoztak és indultak fejlődésnek a növények, zöld területek. Ezért mi is belekezdünk a közterületek, az útkereszteződések, a központ, a játszótérek és a többi, ránk háruló övezetek kaszálásához, tisztításához. Többek között szándékunkban áll még a településünk központjában elhelyezett virágtartók megtöltése megfelelő egy-nyári virágokkal és a Helyi Közösség épületét is vidámabbá varázsolni.

- lépésről lépésre haladunk a piactér rendezésével- a parkolási lehetőség érdekében áthelyezett védőkorlát előtti térre, felfestettük a „manőverezést” könnyítő fehér vonalakat, bízva abban, hogy ezek betartásával még több gépjármű tud elférni egymás mellett. Rendeltetési helyére került az a kerékpártartó, amelyet az esős napok alatt készítették műhelyünkben mestereink. További piaci terveinkben szerepel, hogy a májusi ünnepek után megkezdjük az asztalok, a járda és az egyenlőtlen részek javításait.

- önerőből megkezdjük az utcák aszfaltjának javítását-, ahogy a főútra csatlakoznak, a J.N.H. utca egy részével megvagyunk, a másik felét pedig folytatjuk.

- Helyi Közösség Bácsfeketehegy, jelenleg 2 pályázat elbírálásra vár, reméljük sikeresek leszünk benne, mint

ahogy azok a civil és kulturális szervezetek (7 szervezet) melyek számára segítséget nyújtottunk és a jövőben is számíthatnak ránk pályázatírásban, projekt koordinálásban. Továbbra is folytatódik Európai Unió IPA pályázatunk, a következő támogatott esemény a IX. Bácsfeketehegy Falunap és X. Bácsfeketehegy Meggynapok.

- itt szeretném felhívni a lakosság figyelmét, hogy természetesen idén is megrendezésre kerülnek a ma már évtizedes múlttal rendelkező „Meggynapok” - a részletes programról a Fecske következő számában adunk hírt, viszont a „Falu legszebb háztájéka” pályázatunkat ebben a számban hirdetjük meg, és kérem a lakosságot, hogy nem csak a pályázat miatt, hanem a szép és rendezett környezetünk érdekében mindenki tisztítsa és tartsa karba háza környékét.

Juhász Attila

A Helyi Közösség ez évben is meghirdeti:

„A falu legszebb háztájéka,, elnevezésű pályázatát

A pályázat folyó év 2013.06.05.- ig tart.

Ezen pályázaton résztvevő nyer minden bácsfeketehegy lakos háztájéka (házak előtti terület karbantartása, rendezettsége, tisztasága, gondozottsága).

Ennek értelmében a személyes benevezés nem szükséges, viszont megtehető fényképek formájában a HK részére címzett borítékban. Akinek pedig van internet elérhetősége, az megteheti elektronikus formában is a mz.feketic@gmail.com villámposta címre. Kérjük, a levélben csatolt képek mellé tüntessék fel elérhetőségüket is.

Címünk: Helyi Közösség, Testvériség utca 30, 24323 Bácsfeketehegy

Az elbírálást az erre az időszakra kijelölt bizottság végzi, helyszíni értékelésekkel.

Eredményhirdetésre a IX. Bácsfeketehegy Falunap és a X. Bácsfeketehegy Meggynapok keretén belül kerül sor.

T Á R G Y : Versenypályázat

H E L Y S Z Í N : Bácsfeketehegy

R É S Z T V E V Ő K : Mindenki ki gondozni szeretné háza tájékát

Első helyezet nyereménye: Fűkaszázó

Második helyezet nyereménye: egy éves ingyenes szemétkihordás, zsák formájában (4 zsák havonta)

Harmadik helyezet nyereménye: vásárlási utalvány a bácsfeketehegy virágüzletek egyikében 2.500,00 dinár értékében.

Óvd és tartsd tisztán környezetet!

AZ IZIDA HÍREI

Anyák napi vallomás!

Egész életemben édesanyaként próbálok odafigyelni, hogy gyerekeim a lehető legjobb nevelést kapják, hiszen tudom, hogy a legjobbat akartam nekik mindig és remélem mindig jól cselekedtem. Mindig azt gondoltam, hogy bajaimat, sérelmeimet valamilyen formában másokkal is meg kell osztanom és mindig számon szerettem volna tartani, hogy milyen előnyökre és hátrányokra tehetek szert de csak addig tudtam ezt megtenni amíg "tudatos" embertársaim közbe nem léptek és végül csak részese lettem egy elvárásokkal rendelkező társadalomnak amely befolyásolta kialakulóban levő személyiségemet, énképemet vagy talán hatással volt az értékrendjeim kialakításában. Szerencsém abban volt mindig, hogy anyaként, számomra teljesen egyértelmű volt mindig, hogy elég sokan vannak azok a bátrak, akik megosztják egymás között a rejtett igazságot, a mozgatórugókat. Sőt! Utat is mutatnak a megoldásra, a tennivalókra.

A lelkünknél mélyén, azt gondolom, sokkal könnyebb magunkba tartani mindent, mint megmutatni mindennapi érzéseinket, fájdalmainkat vagy éppen örömeinket. Gyökeresen meg kell változtatnunk a viselkedésünket! Sokszor forgott bennem, hogy bajban vagyok, nem tudom mit kell kezdeni a problémáimmal, hogy tudjam kezelni gyermekeim közötti különbséget, hogy tudjak örülni kis tetteiknek, eredményeiknek. Nem volt könnyű éveken keresztül egy diszkós, vadóc gyermekeknek és egy segítségre váró gyermeknek egyforma, inkább megfelelő értékrendet megvalósítani. Nagyon szeretem őket, hogy mennyire azt a szavakkal nem lehet kifejezni. Talán ők nem mindig érzik így, talán nem fogalmazódik meg bennük ez. De itt vagyok nekik!

Sokszor magammal is kell foglalkoznom, egyedül vagyok! Még mindig fáj, még mindig sok apró szúrás érzek és várom, hogy majd elmúlik ez az érzés....remélem.

Egész életemet talán erősítette, hogy **anya vagyok**, és nincs ennél szentebb dolog ezen a világon. Azonban én is

haladok előre. Meglátjuk mi lesz belőle. És mert ember is vagyok, tudom, utóbb mégis csak irányítani akarom a dolgokat. Évek során rájöttem, hogy most ami vagyok, az vagyok valójában.

Anyakönyvvezető mely előtt olyan sok mosolygó fiatal arc jelent meg házasságkötés alkalmából vagy újszülött

bejegyzésekor és még nagyon sok kellemes ember akiknek tanácsimmal segíthettem.

Háziasszony vagyok aki nagy szeretettel várja haza mindig gyermekeit.

Szerető gyermeke vagyok anyukámnak aki jelen volt életem minden bánatában és örömeiben és próbált tanácsaival segíteni életem minden percében.

Vagyok az **Izida egyesület munkatársa** aki nagy örömmel találkozik a napköziben, a műhelyeken a rászoruló gyerekekkel és fiatalokkal akiknek szeretnék mindig segítséget nyújtani.

Végül **nagymami** vagyok, aki minden rosszat elfelejt amikor rámosolyog a kis unoka.

Boldog Anyák napját kívánok!

ÉS MÉGIS EJÖTT AZ IGAZI TAVASZ

Március végére vártuk a tavaszt, de csak április közepén köszöntött be a jó idő.

A golyákon kívül, mindenki más is epekedett a jó idő után.

A diákjaink és tanáraik viszont rendületlenül dolgoztak, hisz az egész április a versenyek szellemében múlt el.

A mi iskolánkban szerveztük meg a községi versenyeket kisfociból, kézilabdából, műszaki oktatásból, idegen nyelvből, földrajzból, kerékpározásból, fizikából. Nálunk volt megszervezve az észak-bácskai földrajzverseny is. Részt vettünk minden mások által szervezett versenyen is. Örömmel jelentem, hogy ezen a tavaszon nem csak a fák virágoztak ki, hanem a diákjaink és tanáraink munkájának az eredményei is.

Nagyszámú diákunk jutott el községi, körzeti és köztársasági versenyekre is, ahol jól szerepeltek. Mivel a végső számadást még nem végezhetjük el, hisz a köztársasági versenyek még tartanak, nem sorolom fel a legeredményesebb diákjainkat, a

kedves olvasók és szülők az iskolánpra kiadott újságunkból aprólékosan értesülhetnek diákjaink és tanáraink sikereiről.

Itt köszönöm meg diákjainknak, tanárainknak és az odaadó szülőknek közös fáradozásukat iskolánk eredményes munkájáért.

BOJTOS B.

MOTTÓ:

„Ha nem elég jók a képeid, nem voltál elég közel“
(Robert Capa)

A Magyar Nemzeti Tanács tábort szervez

A pillanat mestere – Robert Capa a fotós címmel,

**az egyik legnagyobb magyar fotós,
Robert Capa születésének 100. évfordulója alkalmából.**

A jelentkezők köre
I. –IV. osztályos középiskolások.

A jelentkezés határideje és módja:

2013. április 15. és június 20. között várjuk a fotózást kedvelő középiskolás fiatalok jelentkezését.

A résztvevőknek az MNT honlapján (www.mnt.org.rs) található kitöltött jelentkezési űrlap mellett 3 különböző tematikájú fotót kell elküldenie Magyar Nemzeti Tanács Közigazgatási Hivatalába a kuti@mnt.org.rs vagy az office@mnt.org.rs e-mail címekre, amely fotókat megjelentethet a Magyar Szó, a Hét Nap, a VMKK és a Pannon Televízió.

Túljelentkezés esetén a fotók alapján a táborvezetők döntenek a résztvevőkről.

A tábor időpontja
2013. augusztus 1-7.

A tábor helyszíne:
Róka-tanya, Ludas. A tábor befogadó kapacitása 40 fő.

Táborvezetők – foglalkozásvezetők:
Dormán László - Szoció és portré
Molnár Edvárd - Sajtófotó – a címlapfotó titkai
Révész Róbert - Színház, zene és táj

A tábor meghívott előadói:

Ótos András - A hadifotó és más kihívások
Palásti Andrea - Kortárs fotóművészet, elfelé a művitől
Gergely József - Biológus feloldódva a tájban
Lackó Lénárd - Fotómanipuláció

A táborban való részvétel INGYENES.

Együttműködő partnereink: Magyar Szó, Hét Nap, VMKK, Pannon Televízió és a Szabadkai Rádió.

Várjuk a jelentkezőket!

Gondolattól a megvalósításig

A Vajdaság utca lakói helyreállították az utcájukban lévő ártézi kutat.

A Zöld Dombok környezet és közösségfejlesztési szervezet aktivistái és a HK munkásai a Vajdaság és a Duna utca csatlakozásánál lévő kiszélesedett utcarésznél játszóteret alakítottak ki április folyamán. Igaz, még nincsenek felszerelve az összes ide tervezett és előlátott szabadtéri játékelemek, csupán egy mérleghinta ezenkívül a padokat és a környezetbarát hulladékgyűjtőket helyezték el, sőt az út mellett tujafa csemeték szegélyezik a már gyermekzsivajtól sokszor hangos játszóteret. Mindezek jelentőségéről és szükségességéről beszélgettünk a minap Kerekes Sándor és Kovács Zoltán szomszédjaimmal, amikor felvettem az egy-két éve gondolataimban motoszkáló tervet. A tér sarkán itt van ez az öreg, szeméttel betemetett ártézi kút, már csak a korlát árulkodik róla, hogy itt egykoron mi is volt. Ma már gaz és cserje növi be, maholnap eltűnik még az emléke is, ha nem mentjük át az utókornak. Mit szóltok, nagy munka volna rendbe tenni a kutat és környékét? - Erre már én is gondoltam - válaszolta Sándor és Zoltán szinte egyszerre. - Így legalább mi is hozzájárulunk az utcánk szebbé tételéhez. - Na és mikor kezdjük a munkát? Kérdeztem. - Holnaputánról én ráérek, kezdjük akkor - mondta Sándor. - Már akkor? - Képedtem el. - Igen - válaszolta. Valahogy így kezdődött el a munkaakció körüli szervezkedés. Mivel hétvégére esett a munkálatok megkezdésének időpontja még aznap, pénteken sebtében tiszteletemet tettem a HK titkáránál, Juhász Attilánál, akivel tudattam az eseményeket - mégis csak közterületről van szó - és a felújításhoz a szükséges anyag beszerzésében kértem a támogatásukat. Örömmel konstatáltam, hogy ő is örömmel fogadta a Vajdaság utca lakóinak az önkezdeményezését a felújítás, a környezet szebbé tétele érdekében. Vasárnap megkezdtuk a gödör kitakarítását, a kút körüli gyep és föld eltávolítását a téglajárdáról, ame-

lyet felszedtünk és az elkövetkező napokban újrarakunk és híg malterrel beöntöttünk. Zoltán, ahogy lépcsőről-lépcsőre haladt lefelé a gazzal, szeméttel keveredett föld kilapátolásával egyre nedvesebb földet dobált ki, míg végül már sarat meregetett.. Ekkor már sejtettük, a kút még él, folyik a víz belőle. Ahányan csak voltunk odatódultunk a korláthoz - Mudri (Zoli beceneve) odalent alig látott dolgozni úgy beárnyékoltuk a gödört a feje felett - hogy a vízcső kiszabadítása után meglássuk mennyire folyik a víz. Gyufaszál vastagon folyt. Sándor ebéd után az egyik oldalfalat bontotta és rakta újra. A gödörből kitakarított és a körülötte lévő gyepes földet, szemetet spéditer kocsira raktuk és Béla fiamék kivitték a szeméttelre. Majdnem megtelt a másfél tonnás kocs. Sokan, nagyon sokan megálltak úgy gyalogosok, mint biciklisek, autósok, akik érdeklődtek hogy haladunk, van-e víz. Érdekes módon mindenkinek volt valamilyen emléke, valamilyen kötődése az ártézi kúthoz. A kút csordogáló vizének látványa az emberekben felkeltette, felébresztette az egykori fiatalkori, vagy éppen gyermekkori emlékeket, érzéseket. Örömmel töltött el bennünket, hogy nem csak mi érezzük a munkánk által egyre szépülő kút látványának az örömét, hanem az itt elhaladó emberek is, akik valamikor ezen a környéken éltek, s itták az egykor bőséggel ontó ártézi kút hús vizét. Óhatatlanul is Kanalas János református lelképásztor barátom jutott eszembe, aki a lányom születésekor a szent írásból idézett, mi szerint "az örülőkkel örülünk, a sírókkal pedig sírunk". Valójában a meglepetés erejével hatott ránk, hogy van víz. Nem számítottunk rá. Kora este befejeztük az aznapi munkát, a korlátra támaszkodva megbeszéltük a másnapi munkatervet. Ekkor bevillant, kóstoljuk meg a vizet. A félig töltött üvegpohárban tisztának látszott, minden szemcse, minden külső anyag nélkül. Sorba

belekortyoltunk, ízlelgettük, szagoltattuk. Mint, ahogyan a borászok teszik a borral. Erőtéljes kén és mocsár szaga volt, ízre azonban elfogadhatónak találtuk. Másnap, hétfőn nagy boldogan fél liter ártézi vízzel mentem be a HK titkárához, akinél a

helyi EKO kommunál egyik ügyvezetője tartózkodott. Ők is meglepődtek, hogy van víz, s említették majd kivizsgáltatják a víz minőségét, alkalmas-e emberi fogyasztásra.

Hétfőn is nagy ütemben haladt a munka. Kerekes Árpi, Kormos Péter és Bíró Laci kitisztították a kúttal szemközti vízelvezetőárkot, majd a közbe eső mintegy hat méternyi átfolyó nyílást igyekeztek átfúrni, kitisztítani. A gödröt szegélyező omladozó három falat külön-külön bontottuk le és raktuk vissza nehogy a betongyűrű korlátostól a gödörben landoljon. Megkezdtuk a közelben álló kerekes kút vas szerkezetének és az ártézi korlátjának rozsdátalanítását, majd alapfestéssel való befestését.

A közelben lakó Budai Feri bácsi hajlott kora és egészségi állapota miatt nem tudott részt venni a munka végzésben, de ott volt velünk a tűző napon, esetleg a gyér árnyékban talált némi menedéket a tikkasztó meleg elől.

Az újabb érkezőknek, érdeklődőknek szívesen elmesélte, hogy ezt a kutat 1933-ban, vagyis kerek 80 éve fúrták Leibescher kútúró mester felügyelete mellett. Körbepallózták a fúráshoz használt csövet és négy ember forgatta a négy karó kereszttrúddal, a falu lajtos kocsiával pedig hordták a kútúróhoz szükséges vizet. A fúrás költségeihez háztartásonként két dinárral járultak hozzá a környéken lakók. Aki nem fizetett (vagy nem bírt) annak nem is engedték (vagy legalábbis rossz szemmel nézték), hogy innen vigyen vizet. 35 méterre fúrtak le. Gyerekként emlékszek, olyan kén jött a felszínre, hogy itt a korlát csövében meglehetősen gyújtani - meséli Feri bácsi. Sajnálatos módon - akárcsak a többi - ez az ártézi kút is gyorsan elapadt és ezért volt szükséges alig tíz méterrel arrább a kerekes kút fúrása, amely 70 méter mélységből hozza felszínre a

vizet.

Kedden már minket is szorított az idő, akár a TV discovery csatornáján szereplő embereket. Sós András meghozta a faékeket, amely az újarakott oldalfalak

és a betongyűrű közé kellett, de dercelni is kellett volna már a falakat, valamint a vas részeket is színnel festeni. Most már kapkodtunk. Április 30-a volt és májusfát is szeretnénk volna állítani, amelyet végül is sikerült meghoznunk a közeli gyümölcsösünkben, és a már gyülekező kisgyermekes utcabeli családok neki is láttak a fa feldíszítésének. Sokan összejöttek, még a falu túlsó oldaláról is érkeztek emberek. Utólag tudtuk meg, a faluban az idén csak nálunk a Vajdaság utcában volt májusfa állítva. Időközben Sándorék is végeztek a festéssel, ami azt jelentette, befejeződött a felújítás az ártézi kút körül.

A pár éves elképzelésünket, amiről külön-külön álmodoztunk most összefogással sikerült megvalósítanunk. Ha nem is bővizű, hanem ma már csak csepegő, ám újraépített, újrafestett ártézi kutat tudtunk átmenteni az utókor számára, már akkor is megérte, hiszen nem csak mi, a munkában résztvevők lettünk gazdagabbak, hanem mindazok is, akik velünk együtt örülnek ennek a múltnak emléket állító ártézi kútnak.

Szukola Béla

Borrendi ünnepség a bácsi várban

Április utolsó hétvégéjén a bácsfeketehegyi székhelyű Bácskai Szent György Borrend Bácsón, a felújítás alatt álló XI. századbeli várban ünnepelte megalakulásának nyolcadik évfordulóját. Számos szerbiai és magyarországi borrend képviselői is hivatalosak voltak erre az ünnepségre, amely keretében egy előadásra is sor került. A hazai borok elhelyezésének lehetősége az EU piacon elnevezéssel, amely előadója Gulyás Ferenc szőlész-borász-borforgalmazó volt, aki egyben a Csongrád megyei Szent Vince Borrend elnöke is.

Az írásos emlékek 1110-es évet említik először a bácsi vár létezését illetően, amely a közelmúltban felújított, magasba nyúló tornyának legfelső terme volt a helyszíne a jelen lévő szerbiai borrendek ta-

nácskozásának, amely elnöklője Milisav Viljanac bajsai borász volt. Ezen a megbeszélésen pontosították és véglegesítették a már tavaly Bajsán megkezdett alapszabályzatot, amely azt a törekvést és célt szolgálja, hogy mielőbb létrehozzák és bejegyeztessék a Szerbiai Borrendek Országos Szövetségét (SzBOSz). Jelenleg Szerbiában a nyolc bejegyzett borrend - ezen kívül több mint 30 borász egyesület, vagy kertbarát kör tevékenykedik - közül hatan szavaztak az országos szövetség létrehozatala mellett és alapították meg a SzBOSz-t. Név szerint a

következő borrendek: Bácskai Szent György (Feketics), Bánáti Szent Theodor (Versec), Singidunum (Beograd), Telecskai Dombok Szent Dömötör (Bajsa), Simeon (Vlasotince), Szent Orbán (Horgos). (A felsorolást a borrendek megalakulásának időrendi sorrendjében igyekeztünk feltüntetni). A szövetség állandó jellegű székhelyéül Bajsát határozták meg, az elnöki teendőket egy évig Tóth János látja el, az alelnöki posztokat pedig Milisav Viljanac és Bacskulin István. A közgyűlés elnökévé

két éves megbízatással Mirko Marityot választották meg a küldöttek. Az ünnepi műsorban helyett kapott a mindig is igen látványos, sok érdeklődőt odavonzó külsőségekben gazdag tagfelvételi ceremónia. A várudvar egyik szegletében felállított pódiumon a felsorakozott hazai és külföldi borrendek küldöttségeinek jelenlétében a Bácskai Szent György Borrend új tagot vett fel soraiba. Miután a jelölt, Gulyás Ernő sikeresen megválasztotta az elméleti és a gyakorlati kérdéseket teljes jogkörű borrendi taggá avatták.

A művelődési műsorban felléptek a kishegyesi-, és a bácsi község néptáncscsoportjai és népzenei, valamint lehetőség nyílt a két község kisiparosainak, kézműveseinek eladással egybekötött termékbemutatójára is, amelyre azon a verőfényes szombaton igen sokan ellátogattak.

Szukola Béla

HÍREK AZ IPARI PARKBÓL

Áprilisban folytatódtak a egyeztetések a befektető jelöltekkel. Érdeklődők több ágazatból is vannak, de úgy tűnik a mezőgazdasági termék feldolgozás az, ami leginkább közel áll ipari parkunkhoz.

A múlt hónapban ígéretet kaptunk Nebojša Mališanović-től, a Tartományi Nagyberuházási Alap megbízott igazgatójától a Malom út kiépítésére, amelynek megvalósulásával szilárd burkolatot kap majd az út.

A tervek szerint hamarosan megszépül az ipari park környéke. Virágmagokat szórtunk el az Európai út mellett, és a körforgalmat is szeretnénk rendbe tenni.

Krisztián Irén

Fűre lépni kötelező

„Zöld Dombok” környezet és közösségfejlesztési szervezet, 2012-ben megnyert önkormányzati pályázatát az idén valósítottuk meg. Tervünkben szerepelt, hogy a faluban rendelkezésre álló zöldterületeknek tartalmat adva hasznossá tegyük azokat, - legyen az egy árnyas pihenőhely, park, játszótér.

„Zöld Dombok” évek óta kiveszi részét a különböző környezetvédelmi akciókban- szemétszedés, tavaszi, őszi nagytakarítás- és folyamatosan pályázik újabb ötletek megvalósítására.

A tavaly megnyert pályázatból a Duna és Vajdaság utca (kerekes kút környéke) találkozásánál lévő „háromszögnek” adtunk némi arculatváltást. Három padot állítottunk fel, kettő fa szemeteskukát, egy fa mérleghintát, és fásítottuk a területet.

Munkálatok során partnerünk és támogatónk volt a Helyi Közösség, kivitelezőink pedig az Eko-Komunal d.o.o. és a „Novi BF”- Bede Zsolt asztalos.

Takács Dénes a „Zöld Dombok” elnöke elmondta: - az ötlettel és a terület kiválasztásával helyi fiatalok kerestek meg, akik a projekt kivitelezésében is részt vettek, habár ők nem tagjai a szervezetnek, hasznos ötleteik megvalósításában szívesen állt mögójük a

„Zöld Dombok”.

Ennek a projektnek a megvalósulásához még az előző önkormányzattól nyertük a támogatást-pályázat útján- és reméljük, hogy hasonló sikereket érünk el, ha ebben az évben is kiírásra kerülnek a civilek és polgári szervezetek számára szóló pályázatok.

Képes összefoglalót a munkálatokról, a hátsóborítólapon találunk.

fekete h.

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

JÓ NAPOT KÍVÁNOK!??

Ma, de lehet, hogy tegnap, vagy tegnapelőtt, vagy akár melyik napon az elmúlt napokban, hetekben, hónapokban, esetlek az utolsó pár évben, akár, holnap, holnapután, tehát oly mindegy, kibújunk otthonunkból, odúnkból, kuckónkból, akár a gondolatban magunk köré épített védőburkunkból, kimegyünk az emberek közé, az utcára, mert ki kell mennünk, mert dolgozunk van, visszahőkölünk. Megüt bennünket valami, ami nem meleg, nem hideg, nem valami megnevezhető valami, de egy borzadály, amitől félünk. Igen, ilyenkor vagyis, amikor kilépünk és valakivel, ismerőssel (itt mindenkinek annak kellene lennie, vagy nem?), vagy ismeretlennel találkozunk a címben elhangzó köszönésnek kellene elhangzani, de sokszor csak mormolunk valamit a bajuszunk alatt, vagy szótlánul, ahogy a gyerekek mondani szokták „kiakadva” vagyis elmélázva megyünk el egymás mellett.

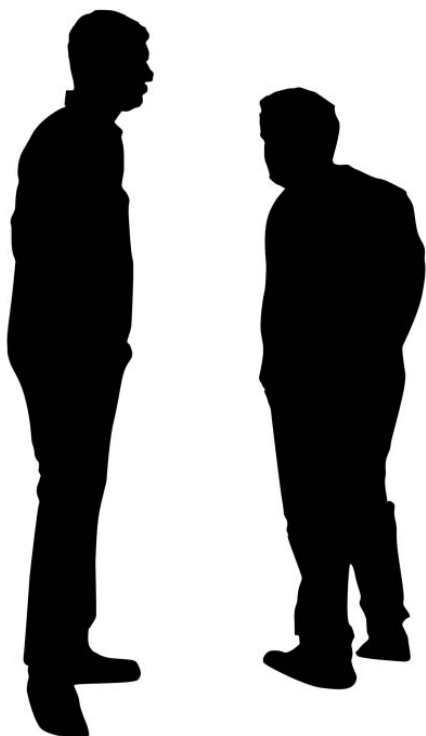
Régebben mindenki köszönt mindenkinek, még az ismeretlennek is, igaz akkor az csodaszámba ment. Ma van sok, de sok akit ismerünk de mégis ismeretlen, mert az akar maradni, vagy mi nem akarjuk ismerősnek tekinteni, vagyis nem like-oljuk. Régen, még amikor először a nímetek, vagyis a sovápok szivárogtak be a faluba a nép bűnbakot keresett az akkori „cudar” bíróban, mert hát az engedte meg nekik, mert biztos, hogy lefizették,

hogy ideköltözzenek. Pedig akkor sem volt ez olyan egyszerű, mint ma sem az új szomszédjainkkal, mert hát Szikicsen, bizony nincsenek „új” szomszédok.

Igaz, már akkor is volt bűnbak, akár közülünk valaki, akár valamilyen külső felső hatalom, de valahogy már kellene egy kicsit önmagunkban is keresni a konkolyt, a bűnt. Az elébb említettem, hogy Szikicsen kevesen vannak új szomszédok. Igen, Ők nem adják el a házaikat, pedig nem is kétszáz éve őseiktől kapott örökség, de nem adják el bagóért, az első jöttmentnek, még ha nem is lakják, mert valahol jobb helyen próbálnak egyről-kettőre fordítani soruk kerekét, de ha valahogy is nagyon nagy szükségük lenne arra pénzre, amit kapnának érte, akkor sem kótyavetyélik el ingatlanait. Mindig valahogy mindent, ha túlnövi erejüket, közösen megoldanak. Itt ebben a részletben, igen itt mások ők. Van nekik egy mondásuk, hogy a jóban könnyű jónak lenni, de a bajban derülnek ki az erények. Hol van ez belőlünk. Hol az összetartás, az önbecsülés, a szeretet, a szolidaritás, a közös egymást segítő munkák, a mókák??? Szerintem, ott lehet, ahol a „jó napot kívánok” is. Nem csak ez nincs, de ha valaki próbál kitörni ebből az „elátkozott” ördögi körből, még annak sem inkább drukkolunk, hogy sikerüljön neki, hanem ha ne talán sikerülne is neki valamit kiharcolnia, mindjárt ócsároljuk, hogy lehet, hogy

nem is becsületesen jutott el idáig, vagy úgy sem lesz neki semmi haszna belőle. Lehet, hogy rémeket látok, de sajnos inkább azt szeretném ha tévednék, hogy itt örülünk a más sikereinek, és itt gyarapodna és boldogan hencegne, mindenki, azzal, amit itt ért el. Itt lenne az egyéni siker is közös. Lenne már meg az a többlet pénz, ami biztosítaná, hogy más is dolgozhasson, és a pénz tulajdonosának is a befektetésből meglegyen a becsületes és nem uzsora haszna. Szeretném, hogy mindenki irigyeljen bennünket, hogy mint egy összetartó és megtartó kis közösség vagyunk, ahol minden problémát, gondot megoldunk egymást segítve, támogatva, mindenki fejlesztí tudását, tapasztalatait megosztja, a köz és azon keresztül a saját javulására.

Lehet, ha visszajönne a JÓ NAPOT KÍVÁNOK, visszajönnének a fiatalok is?, na akkor ezen is gondolkozzunk!!!

Bíró Csaba

Gondolatok

Jót tenni jó!

Böjte Csaba ferences rendi szerzetes írta a *Hiszek a szeretet végső győzelmében* című könyvében, hogy a boldogság nem abból áll, hogy fogyasztunk, hogy sikereink vannak, hogy tapsolnak nekünk, hogy egymás felé kerekedünk - a boldogság abban áll, hogy jót teszünk.

Úgy vélem, hogy a bácsfeketehegyi Fecske májusi számának olvasói előtt nem teljesen ismeretlen Böjte Csaba gyermek- és nemzetmentő szerzetes atya neve és életműve. Több mint két évtizede a dévai gyermekmenhely megalakítása után mozgalmat indított a segítségre és peremre szoruló gyermekek megsegítésére, esélyt adva nekik az értelmes élet megalapozására. Személyesen még nem volt alkalmam találkozni vele, de nagy örömmel hallgatom és nézem a világháló segítségével a megnyilatkozásait.

Nálunk Vajdaságban a szegény sorsú gyermekeket felkaroló dreai, hajdújárási, és az óbcesei Lurkóházak működtetésével vállalta fel ezt a küldetést a Poverello Alapítványt létrehozó Harmath Károly ferences atya és csapata. Legyünk olyan emberek akik nem azt nézik, hogy mi hasznuk lehet a másiktól, hanem azt, hogy nyújthatunk-e valamit a másoknak, nyilatkozta Harmath atya napilapunk a Magyar Szó tavaly karácsonyi számában. Ne azt nézzük, hogy mit kaphatunk, hanem azt, hogy mit adhatunk. Ha a másik embernek haszna származik az én tetteimből, életemből, akkor ezzel az én életem is értelmesebbé válik.

Jó példákat említve nem hagyhatom ki a sorból Kalapis Sztoján szalézi szerzetes atyát sem, aki húsz évvel ezelőtt megalapította a Vajdasági Magyar Cserkészszövetséget, majd pedig a muzslyai Emmausz fiúkollégiumot. Aki vet az arat is örök igazságából kiindulva ő azon munkálkodik, hogy esélyt kapjanak a tanulásra és a helyben maradásra a bánáti szórvány fiataljai.

Lehetne még sorolni azok nevét akik példaértékűen sokat tettek, tesznek a gyermekekért, magyar fiataljaink boldogulásáért. Ami közösségünket, Bácsfeketehegyet illeti szeretném megemlíteni a református egyházunk első püspökének Ágoston Sándornak a nevét aki árvaházat alapított és működtetett a nehéz időkben, de ide kívánczik mindazon lekipásztörök neve is akik folyamatosan gondozták, gondozzák a bácsfeketehegyi nyári katekizációs táborba Vajdaság minden részéről érkező református keresztyén gyermekek és fiatalok együttlétét, közösségi életét.

Minden bizonnyal vannak akik legyintenek a jót tevésről papírra vetett gondolataimra. Azt is

tudom sokaknak nem illik be a gondolkodásmódjukba a jót tenni jó gondolata, de mindennek ellenére hiszem, hogy van értelme a közösségi élet formálására fordított időnek, energiának és a jóakaratnak. Az ember közösségi lény amely szereti ha rendben látja maga körül a dolgokat. Mindezt emelem kalapom mindazok előtt akik tesznek azért, hogy szebb legyen az életünk, és legyen értelme az utánunk jövő magyar utódaink életének is az őseink által választott szülőföldünkön.

Májusi eső

A májusi eső aranyat ér, tartja a közmondás. A tavalyi katasztrofális méretű szárazság után úgy tűnik a csapadékos tél és a májusban szinte az utolsó percben érkező kiadós eső felcsillantotta a reményt a mezőgazdaságban megélhetést keresők körében.

Nagyon ráférne egy gazdaságilag elfogadhatónak mondható esztendő a bácsfeketehegyi termelőkre is. Most május első felében nehéz lenne megjósolni azt, hogy mennyire reálisak ezek a remények.

A kedvező időjárásban kell elsősorban reménykednünk mivel az elszegényedett államunktól jelenleg nem sok segítséget lehet várni. A beharangozott 12.000 dinár hektáronkénti támogatást nem minden termelő tudja majd maradéktalanul megvalósítani. Már az is baj, hogy az összeg felét kitevő 6.000 dinárnyi területalapú támogatás a vetés befejezte után érkezik. Arról meg kár is beszélni, hogy az üzemanyag támogatás első részét sok bejegyzett gazdaság nem tudja majd kihasználni mivel aratás előtt nincs lehetősége az üzemanyagot előre vásárolni az őszi munkálatokra.

Úgy néz ki a helyzet, hogy Kishegyes község kasszájából is kifogyott a pénz, mivel az állami földek bérbeadásáról szóló hírében az ingyen osztogatott községi újság azt írja, hogy még június első harmadában megtartják az árverés első körét. Ez szerintem arról szól, hogy az aratás előtti pénzhiányos időben sok helybeli érdekeltnek nem lesz lehetősége állami földhöz jutni hanem tovább fog növekedni a bácsfeketehegyi határban állami földet művelő nem itt élő emberek száma.

Ne legyen igazam.

Majális

Kellenek az ünnepek az életünkben. Nem csak a családi hanem a közösségi ünnepek is lehetőséget adnak a számvetésre, a megpihenésre, kikapcsolódásra. A majális elfogadott ünnepe közösségünknek. Igaz elmúltak a május elsejei

tömeges, egy időben ingyen kolbással is biztatott megmozdulások, de falunkban megmaradt az ünnep előestéjét fémjelző tábortüzes találkozók varázsa a strandon.

Az idén is sokan lesétáltak ezen az estén az évek óta nem üzemelő fürdőmedencéhez megnézni a tábortüzet, elbeszélgetni az ismerősökkel, pár órára elfelejteni a mindennapi gondokat.

Fontosak az ünnepek az életünkben. A születés- és névnapok, a karácsony és a húsvét, a majálisesti tábortüzek, a kis- és nagyvizsga hagyománya, a szüreti felvonulások, a meggy napokkal egybefonódott falunap. Alkalmak ezek az ünnepek arra, hogy megmutassuk önmagunknak és a körülöttünk levőknek, hogy itt vagyunk, köszönjük szépen meg vagyunk, bizalommal várjuk sorsunk jobbra fordulását.

Bizalommal várjuk

Kun hagyományt éltető őseink 1785-ben azért választották Kunhegyes helyett új otthonuknak Feketehegy pusztát mivel nem akartak keveredni más népekkel és a lakatlan tájon remélték sorsuk jobbra fordulását. Ami a keveredést illeti az bizony nem került el magyar közösségünket, hiszen a falualapítás első éveitől jöttek a sváb betelepülők majd az újfalusi szerbek és őket a magyarok idején pár évre felváltó csángók. A svábok elűzését követően az akkori párt parancsára az üres sváb házakba montenegrói és más szláv betelepülők érkeztek. A népek keveredése ezzel nem ért véget hiszen a legutóbbi horvátországi és boszniai értelmetlen háborúk

következtében kialakult menekülthullámok tagjaiból újabb lakókkal gyarapodott településünk. Őket követték a színesbőrűek akik Koszovóról és a világ más tájáról érkeztek Bácsfeketehegyre.

Nehéz lenne megjósolni a további migrációk menetét és tartamát. Én személy szerint abban bízok, hogy eljön az ideje annak is, hogy az itt született, de innen gazdasági vagy más okból elköltöző magyarok és nem magyarok értelmét lássák a hazatérésnek. Sok mindennek változni kell, hogy ez a folyamat beinduljon, de én ezt nem tartom lehetetlennek. Szerbia most már minden bizonnyal elindul a gazdasági felzárkózás európai útján, és ennek eredményeként új munkahelyek nyílnak településünkön és környezetünkben is.

Újra értéke és értelme lesz a munkának, a szaktudásnak és a szorgalomnak. Tudom, hogy ma ez nem látszik, de remélem és bízom abban, hogy hamarosan, talán már pár éven belül, több száz új munkahely nyílik a falunkban ahol tisztességes fizetést fognak adni az ott munkát vállalóknak. Értelme lesz az itthon maradásnak, a gyermekvállalásnak, és reményeim szerint az itt születettek hazatérésének is.

Lelkészcsere

Akik figyelemmel kísérik a református egyházunkban történő eseményeket azok tudják, hogy Dr. Csete Szemesi István nyugállományba vonuló püspök úr helyére Halász Béla hertelendyfalvi lelkészt választotta püspöknek a gyülekezetek többsége. Remélem, és bízom benne, hogy az új püspök, a lelkészek és egyházunk vezetősége megtalálja azt a közös utat amely hitben, egységben és minden más tekintetben erősíti hitvalló őseinktől kapott örökségünket. Ezúton szeretném a Fecske májusi számában megköszönni a pacséri házába visszavonuló Dr. Csete Szemesi István püspök úrnak és feleségének a bácsfeketehegyi szolgálatot és minden jót, egészséget kívánva nekik és családjuknak az elkövetkezőkben.

Szintén szeretnék gratulálni Orosz Attila bácskai esperes úrnak akit egyházunk presbitériuma bácsfeketehegyi lelkésszé választott, valamint Harangozó László tiszteletes úrnak aki ezután Orosz Attila esperes úr eddigi gyülekezeteinek lesz a lelkipásztora.

Örülök neki, hogy alapos és megfontolt előkészület után méltó módon, minden bizonnyal Megváltónk akaratától vezérelve, rendben történtek meg ezek a változások gyülekezetünk életében. Az építkezés, az összefogás és a gyarapodás kihívásával kell szembenéznünk a bácsfeketehegyi gyülekezetben is, hiszen egyházunk nemzet- és közösségmegtartó ereje nélkül nehéz lesz biztos jövőt mutatni magyar utódainknak.

Pál Károly

LÉLEK SZÁRNYÁN

ANYÁK NAPJÁRA

„Jézus azért, amikor látja vala, hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, akit szeret vala, monda az ő anyjának: Asszony, ímhol a te fiad!” Jn, 19, 25

Közvetlen környezetünkben a keresztyén világ május első vasárnapján ünnepli az anyák napját. Sajátos helybeli szokásnak számít, hogy mi feketicsiek május második vasárnapján emlékezünk meg anyák napjáról. Mostani írásunk is az édesanyákról szól Isten igéjének tükrében.

Anyák napján az édesanyákat köszöntjük. Őket ünnepeljük mindazért, amit édesanyaként vállaltak gyermekeikért. Jó lenne úgy ünnepelni őket, hogy közben ne feledkezzünk meg Istenről, aki adta nekünk őket. Mintha ez természetes volna, hogy van édesanyánk, aki szeret és gondoskodik rólunk. Pedig nem az, mert sajnos sokan nőnek fel édesanya nélkül. Tehát Istennek tartoznak hálával mindazok, akiknek volt vagy van édesanyjuk. Vajon nem feledkeztünk-e megköszönni Istennek, hogy van édesanyánk? Adjunk hálát érte minden nap, hiszen ő egyetlenegy napon sem feledkezett meg rólunk.

A megjelölt biblia vers és annak szövegkörnyezete alapján Mária és Jézus kapcsolatáról, mint anya-fia és fiú-anya kapcsolatáról beszélhetünk. Azt látjuk az igéből, hogy Jézus még a kereszten sem önmagával, hanem másokkal, a körülötte levőkkel, ebben az esetben anyjával és a szeretet tanítvánnyal törődik. A felnőtt fiú gondoskodik támasz nélkül maradó anyjáról, ami minden felnőtt gyermek kötelessége idős, vagy beteg, vagy esetleg segítségre szoruló szüleivel szemben. Máriának nagy bánata van, szenved Jézus miatt. Egy édesanya élete is tele van gyermekei miatti aggodalommal, fájdalommal és szenvedéssel. Szenvéd áldott állapotban, hogy édesanya lehessen, szenved, ha beteg a gyermeke és tehetetlen, mert nem tud rajta segíteni. Szenvéd, ha gyermekei engedetlenek, rossz útra térnek, felelőtlen, bűnös életet élnek. Szenvéd akkor is, ha gyermekei felnőttként eltávolodnak tőle, megfélekeznek róla. Szenvéd akkor is, ha gyermekei boldogtalanok felnőtt, önálló életükben vagy házasságukban. Jó lenne, ha ebben a tekintetben is időnként önvizsgálatot tudnánk tartani. Gondolkodjunk el azon, hogy édesanyáink vajon nem miattunk betegek, szomorúak, vajon nem azért szenvednek, mert minden erőfeszítésük, áldozatuk ellenére engedetlenek, hálátlanok vagyunk és netalán kisiklott, megromlott az életünk. Amikor édesanyáinkra gondolunk, akkor vegyük alaposan mindezt figyelembe és lássuk be, hogy ők egy egész életen át szeretnek bennünket és ezt a szeretetet nyugodtan nevezhetjük szenvedő szeretetnek is. A sok szenvedés földi életünk része, de láthatjuk, hogy a Fiú nem hagy magunkra szenvedésünkben. Ő maga szenved értünk a kereszten. Minden édesanyáért, minden gyermekért, minden emberért ezen a világon. A saját anyjáért is szenved, ezért szólítja őt „asszonynak”, mert a kereszten nem Mária fiaként, hanem a világ Megváltójaként, értelemszerűen tehát anyja Megváltójaként is szenved.

Azt is meg kell említenünk, hogy nemcsak az éde-

sanyáknak, a szülőknek van kötelességük gyermekeikkel szemben, hanem a gyermekeknek is szüleikkel szemben. A mai világban a gyermekek egyre inkább elfelejtik szüleik iránti kötelességüket. Sokan gondolják úgy, hogy semmivel sem tartoznak szüleiknek. Ahogy a világon minden magától értődnének tartanak, úgy az édesanyai, illetve szülői gondoskodást is. Ugyanígy vagyunk az isteni gondviseléssel is. Sokszor teljesen természetes nekünk, hogy Isten gondot visel ránk, szeret bennünket és mindent megtesz értünk. Mi pedig nem úgy élünk, mint az Ő gyermekei, nem úgy viszonyulunk hozzá, mint Atyánkhoz. Talán önvizsgálati kérdés lehet számunkra, hogy a kereszten értünk szenvedő Krisztussal van-e valamilyen kapcsolatunk, netalán Ő is idegen a mi számunkra? Ő azért vállalta a keresztet, hogy a mi emberekkel és Istennel való kapcsolatainkat helyrehozza. Előbb a világ Megváltóját kell elfogadnom Megváltómnak, hogy ezáltal Istent is elfogadhassam mennyei Atyámnak. Vagy élhetünk továbbra is úgy, hogy Isten idegen marad a számunkra, hogy az értünk szenvedő szeretettel, Krisztussal sem törődünk, és még édesanyánkkal sem. Lehet, hogy már annyira eltávolodtunk szüleinktől, édesanyánktól - nemcsak fizikailag, hanem lelkileg is -, hogy ők idegenek számunkra, akik nem szólhatnak bele életünkbe, akikhez lassan már semmi közünk. Vajon tényleg ennyire tragikus a helyzet? Ezt a kérdést kinek-kinek magának kell megválaszolni.

Mostani írásunk, igei elmélkedésünk arról szól, hogy nézzünk édesanyáinkra, keressük meg lehetőség szerint személyesen, hívjuk fel telefonon. Kérdezzük meg mit tehetünk érte, köszönjük meg neki mindazt, amiért hálásak vagyunk neki, hogy megtette nekünk, értünk. Legalább azt a tiszteletet adjuk meg neki, amit Isten maga foglalt bele az ötödik parancsolatba. Végezetül adjunk hálát Istennek, mennyei Atyáknak, aki édesanyát adott nekünk, aki nem hagyta, hogy árvák legyünk, aki egymásra bízott gyermekeket és szülőket. Neki köszönhetjük, hogy még tehetünk valamit édesanyánkért. Ha mulasztást követtünk el, ha valamit elrontottunk, ha megbántottuk édesanyánkat, szüleinket, ma még helyrehozhatjuk, amit helytelenül cselekedtünk, bocsánatot kérhetünk. Ma még Istenre bízhatjuk édesanyánkat, szüleinket, ma még könyöröghetünk értük. Ma még szerethetjük őket. Tegyük meg értük mindazt, amit ma még megtehetünk. Ha pedig már az örökkévaló hazában, Istennél vannak, mondjunk el értük egy imát!

VI. Bácsfeketehegyi Gyermekszínjátszó Műhelytalálkozó

2013. május 18–19., szombat–vasárnap

Színházterem

BETHLEN GÁBOR
Alap

Harminc gyermekszínjátszó csoport mutatkozik meg egymás, a szakmai zsűri és a helyi közönség előtt 2013. május 18-án és 19-én a VI. Bácsfeketehegyi Gyermekszínjátszó Találkozón.

A találkozó előadásait háromtagú szakmai bizottság elemzi:

Hajós Zsuzsa színész-drámatanár, a Kerekasztal Színházi Nevelési Központ munkatársa és az Országos Diákszínjátszó Egyesület elnöke Budapestről;

Vörös Imelda, gyermekszínjátszó-rendező, a Deszkára fel! képzések egyik oktatója, a szabadkai Gyermekszínház színésze;

valamint Hegedűs Jenő színész, rendező Budapestről.

A rendezőkkel, csoportvezetőkkel folytatott szakmai beszélgetés idején a fellépő gyerekek közös foglalkozáson vesznek részt.

A rendezvény résztvevői közül egy csoport továbbjut majd a Weöres Sándor Országos Gyermekszínjátszó Találkozó gálájára, amelyet 2013. június 7-e és 9-e között tartanak meg Debrecenben.

A találkozó programja:

május 18., szombat

9.30: Megnyitó

9.35: Kiss Tamás: Hogyan hódítsuk meg @ lányt? (Szenttamás, Grimasz Színjátszó Csoport. R.: Kovács Blanka, Drobnyik Aranka)

10.10: One day. Írták a diákok és a tanárnő (Ada, Csak csajok. R.: Raffai Klára és Ágnes)

10.45: Fedezzük fel Amerikát! Móricz Zsigmond Rektor bácsi c. elbeszélése nyomán (Kispiac, Sziporkák. R.:

Csőke Melinda)

11.05: Bambi. Írta: Felix Salten, feldolgozta: Kovácsné Lapu Mária (Kúla, Tini-Actors. R.: Pásztor József)

11.50: Miből van a legtöbb a világon? Magyar népmonda. Megyesiné Agárdi Zsuzsanna feldolgozása (Horgos, Pöttömszínpad. Kiss-Iván Anna)

12.10: Indul a bakterház. Rideg Sándor művéből (Gunaras, Táltos Színjátszó Csoport. R.: Kovács Katalin)

12.45: A kiskondás. Fodor Mihály népmese-dramatizációja (Újvidék, Petőfi Sándor Á. I. R.: Beck Izabella)

13.30: Értékelés

14.30: D. M. Larson: A szépség szörnyeteg (Törökkanizsa, Ablak Színház. R.: Ruzs Zsuzsanna)

15.05: Erich Kästner: A schildai polgárok (Bácsfeketehegy, Nevenincs. R.: Pál Ilona)

15.35: Jódal Rózsa: Prof. Dr. Farkas Farkas, Kecse Kamilla és a klónozás (Nagybecskerek–Muzslya, Mini Csipet-csapat. R.: Lukács Gabriella)

16.00: Frady Endre: A süket király (Oromhegyes, Gézengúzok. R.: Bálint Klára)

16.25: Bálint keservei. Egy balett-táncosnak készülő kamasz fiú(rém)álmái. Sue Townsend Adrian Mole minden kinszenvedései című regényéből (Nagybecskerek–Muzslya, Tiszta szívvel-lélekkel. R.: Lukács Gabriella)

16.55: Baranyi Ferenc: A lónak vélt menyasszony (Zentagunaras, Prométheusz. R.: Üveges Gizella)

17.20: Frank L. Baum: Óz, a nagy varázsló (Muzslya, Hébe-hóba. R.: Kósa Zoltán, Vidrács Krisztina)

17.40: Koter Gizella: Merj más lenni (Kétnyelvű Általános Iskola, Lendva, Szlovénia. R.: Koter Gizella)

18.00: Értékelés

19.30: Mosonyi Alíz: Csipkerózsika (Újvidék, Színes Szilánkok Diákszínpad. R.: Tóth Laura)

május 19., vasárnap

9.30: Köszöntő

9.35: Nikolić Anton: A zene varázsa (Csantavér, Ötások. R.: Nikolić Anton)

10.05: Arany János: Jóka ördöge (Bácskossuthfalva, Gézengúzok. R.: Crnkovity Gábor és Éva)

10.30: Lúdas Matyi. Fazekas Mihály nyomán (Ada, Tizenhárom. R.: Göblös Csernai Edit)

10.50: Perpauer Attila: Osztálykirándulás (Kevi, Szélforgó. R.: Perpauer Attila)

11.10: Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika (Doroszló, Izgő-mozgó. R.: Turkál Marianna)

11.35: Lúdas Matyi, avagy a libák gágogása. Fazekas Mihály művét átdolgozta: László Tibor (Zenta, Kuckó. R.: Pejin Teréz)

12.10: Az nevet... Készült A földesúr és az ördög c. népmese alapján (Ada, Barapart. R.: Raffai Klára)

13.00: Értékelés

14.00: La Fontaine: A molnár, a fia meg a szamár (Nosza, Réce Ruca. R.: Pesitz Mónika és Csernik Árpád)

14.25: Az aranyszörű bárány. Magyar népmese (Magyarittabé, Kiscsoport. R.: Petes Erzsébet)

14.50: Vásári komédiák (Nosza, Középső csoport. R.: Mácsai Endre)

15.40: Ismeretlen szerző: Legyetek jók... de hogyan? (Nemesmilitics, Németh László MME gyermekcsoportja. R.: Litvai Karolina és Holpert Csilla)

16.00: Jacob és Wilhelm Grimm: A suszter manói (Magyarittabé, Nagycsoport. R.: Petes Erzsébet)

16.35: Kerítésfestés. Mark Twain Tom Sawyer című regényéből (Tamásfalva, Anyanyelvápolók. R.: Szarka Edit)

17.15: Értékelés

19.00: Weöres Sándor: Holdbeli csónakos (Szabadka, Fabula Rasa Gyermekszínjátszó Grund. R.: Greguss Zsolt)

*Mindenkit szeretettel várunk! A belépés díjtalan!
A műsorváltozás jogát fenntartjuk.*

A rendezvény szervezői a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet (Zenta) és a Vajdasági Magyar Drámapedagógiai Társaság (Bácsfeketehegy).

Együttműködő partnerek:

Magyar Drámapedagógiai Társaság (Budapest),
Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség (Szabadka),
Feketics Művelődési Egyesület (Bácsfeketehegy),
Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete (Bácsfeketehegy).

Támogatók:

Bethlen Gábor Alap
Tartományi Oktatási, Közigazgatási és Nemzeti Közösségi Titkárság
Tartományi Művelődési és Tájékoztatási Titkárság

Megvan a méhpusztulás okozója!

Egy atka a fő okozója a méhek pusztulásának, állapította meg egy tanulmány, amelyet most tett közzé a német Deutsches Bienen-Monitoring. A német szerzők szerint megvannak a megfelelő statisztikai adatok, amelyek bizonyítják, hogy a méhpusztulás legnagyobb oka Varroa milbe atka, a második helyen télen bizonyos vírusfertőzések állnak. A vizsgálatba 2004 és 2009 között mintegy 120 méhészt több mint 1200 kaptárját vizsgálták meg Németországban.

Az Ázsiából behurcolt Varroa atka (Varroa milbe) a méhrajok nagy részét erősen megtizedelte, helyenként már-már végveszélybe sodorta az állományt, és a magát a méhészkedést is. A méhészek évek óta küzdenek ezzel a problémával, mert a Varroa Milbe egy olyan parazita, ami behatol a kaptárakba, és a méheknél, különösen a fődött fiasításnál nagy károkat okoz. Azzal gyöngíti le őket, hogy vért (a méheknél nyirok) szív el tőlük.

A helyzet drámai, mondhatni világszerte.

Amint beszámoltunk róla, a méhpusztulás már négy kontinensre kiterjedt. A világon a 100 legfontosabb hasznos növény közül több mint 70 beporzása a méhektől függ. Az emberiség elhitette magával, hogy a 21 század technológiai fejlődése révén független lehet a természettől. A méhek pusztulása azonban azt mutatta, hogy "még jobban, nem pedig kevésbé" függünk a természettől, mondta Achim Steiner, az UNEP igazgatója március elején egy, a veszélyre figyelmeztető tanulmány bemutatásakor.

Ahogy a Világtudomány már korábban többször beszámolt róla, a tét igen nagy: a világ élelmiszer termelésének legalább harmada. Közép-Európában a növények mintegy 80 százalékát a méhek porozzák be, mondják a szakértők. Csak az Európai Unióban a méhek által termelt érték meghaladja a 22 milliárd eurót évente.

Az emberek jelentős része tudna méz nélkül élni – de a méhek nélkül aligha. Egy állítólagos Einstein jóslat szól arról, hogy ha kipusztulnak a méhek, az emberiség csak négy évvel éli túl őket. Januárban a magyar szakminiszter, Fazekas Sándor figyelmeztette kollégáit Brüsszelben az európai méhcsaládok aggasztó állapotára. A méhek a szarvasmarhák és a sertések után a harmadik legfontosabb haszonállatnak számítanak. A világméretűvé nőtt méhpusztulás azonban veszélybe sodorja a rovarokat, és így a növények beporzását, vagyis a termést is.

A veszély miatt Franciaországban legkésőbb áprilisig létrehozhatnak egy referencialaboratóriumot, és az év végéig programot dolgoznak ki a méhek védelmére, a pusztulás megállítására. Ugyanakkor egy laboratórium csak a kezdet, ezért az Unió a gyógyszeripart sürgeti az új

hatóanyagok kifejlesztésére. Az eddigi 26 millió euró után 2011-től 2013-ig évi 32 millió euró hozzájárulást kapnak a méhészet nemzeti programjai a méhpusztulás elleni fellépésre, a kaptárak állománypótlására, kutatási programok beindítására. Magyarországon az elmúlt időszakban a támogatás kihasználtsága 90 százalék felett járt, jövőre a magyar méhészek pedig 1,2 milliárd forinthez jutnak: ez 20 százalékkal több, mint az előző ciklusban.

A BASF és a NOD Apiary Products (a mézelő méhek egészségmegőrzésével és védelmével foglalkozó, 1997-ben alapított kanadai társaság) már tavaly bejelentette: együttműködik a mézelő méhek pusztulásának megelőzését célzó erőfeszítésekben avégett, hogy az európai méhészek számára is elérhetővé tegyék a ma világszerte a legnagyobb gazdasági kárt okozó méhkártevő parazita, a Varroa atka elleni hatékony védelmet szolgáló megoldást.

A parazita elleni, egyszerűen alkalmazható megoldás a hagyományos módszereknél sokkal gyorsabb: 42 nap helyett 72 óra. Az USA-ban, Kanadában és Franciaországban végzett termékteszt kiváló eredménnyel zárultak, a parazita ellen az új szer, a MAQS 97%-ban eredményesen véd.

A BASF és a kanadai NOD együttműködésének eredményeként jelenhet meg a piacon a fejlődő „gyermekméheken” elősködő Varroa atkát célzottan elpusztítani képes „Mite Away Quick Strip” (MAQS). A kaptárba helyezendő műanyag csíkok növényi cukorral kevert hangyasavat tartalmaznak, és a BASF által gyártott, biológiailag lebomló Ecoflex műanyagból készülnek. A termék hatóanyaga áthatol a méhsejtekben, és a parazitát szaporodási helyén támadja.

Kórizs József

Forrás : Világtudomány.hu

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

Feledékenységek határai (1.)

-Te is felejtessz?- kérdezzük egymástól. Kortársaim közül 90%-ban a válasz egyértelmű igen. De a kérdések kérdése az marad, meddig lehet és szabad -szépen mondva - felejteni, nyersebben kimondva: butulni, hol húzódik az a nagyságrend, amikor még rálegyinthetünk, megmosolyoghatjuk, anélkül, hogy akaratlanul beveznénk a betegség mélyvizébe. Erre a kérdésre keresek feleletet nyugdíjas társaimnak, szem előtt tartva azt a tényt, hogy a kóros memóriavesztés, latin megnevezéssel, az időskori dementia különböző típusaiban szenvedő emberek helyzete, ellátása, sőt kezelése is, társadalmunkban teljesen megoldatlan jelenség. A megalázó kiszolgáltatottság helyett, jelenleg tehát egyetlen jó megoldás kínálkozik: idejében észrevenni, és azonnal kezeltetni. Az első jelekre felfigyelők, más tucatnyi betegséghez hasonlatosan, könnyen a gyógyulás partjára evezhetnek. Rosszabb esetben -tovább használva a metaforát- a gyógyulás partjával párhuzamosan úszhatnak, nem merülve el az elbutulás mélyvizében. Manapság nagy erővel folynak a kutatások az elbutulás, ezen belül is az Alzheimer-kór korai megfékezésére, egyrészt gyakorisága miatt (65 éven felül cc. 10%), másrészt társadalmi- gazdasági érdekekből. A betegség ugyan még nem szüntethető meg, de a korai

kezelés eseteiben komoly esélyt nyújt az önálló, emberhez méltó életvitelre. Kisebbségi memóriazavarokat szinte mindenki tapasztal magán, ez nem még betegséget. Az orvostudomány ismeri és számol, az ún. „korfüggő” szellemi hanyatlással, amit így összegezhetnénk: az ötödik évtized multával jelentkezik némi szellemi visszafordulás minden embernél, ami főképp a feledékenységekben nyilvánul meg, s nem a mesterségbeli teljesítményben, ez utóbbit ugyanis ellensúlyozza a gazdag tapasztalat, a bölcsesség és a fiatal korban begyűjtött műveltség. Vonatkozik ez főleg az események idejére, futó, vagy rég látott ismerősök vezetéke és keresztnévére, név- és születésnapok, házassági évfordulók feledésére, használati tárgyak (kulcs, óra, mobil, szemüveg) naponta ismétlődő keresésére. A „korfüggő feledékenység” azonban nem romlik drámai sebességgel az életkor haladtával, az ember nem veszti el kapcsolatát a külvilággal. Kis odafigyeléssel, a napi feladatok feljegyzésével teljesen kiküszöbölhető. A betegség első megnyilvánulását a korfüggő feledékenységeknek a gyors romlása, kiszélesedése jelzi. Ne foglalkozunk annak fejtegetésével, mi okozza magát a betegséget, ma még az orvosi talányok tárházában rejtőzik a kiváltó ok, inkább a korai jeleket sorolom részletesebben, amivel időben kiszűrhetjük az Alzheimer-betegség kezdetét. Íme néhány jellemzően korai tünet, amire fel kell figyelni: a beteg nem tud megismételni 3 perc elteltével egy új telefonszámot (rövid távú emlékezetzavar). Nem, vagy csak akadozva emlékszik olyan személyes dolgokra, mint születési helye és ideje. Kezdeményező készsége folyamatosan romlik, hangulata kiszámíthatatlan, személyes higiénájában meglepően hanyagvá válik. Korai tünetnek számít az is, ha a beteg nem tud kétfelé figyelni, „leblokkol” olyan hétköznapi egyszerű feladatnál, amit azelőtt rutinszerűen végzett: edények mosogatása, ebéd elkészítése, öltözködés. Hirtelen szegényedik a szókincse, sűrűn ismételi egyes frázisokat. Ma már a korszerű vizsgálatok kellően gondos igénybevitelével a betegség 90%-os pontossággal felismerhető. Nagy szerepük van ebben az agyi képalkotó vizsgálatoknak (CT, MRI), amelyek kizárják az olyan hasonló tüneteket produkáló kórképeket, mint az agyi érelmeszesedés, agytumor, alkohol-okozta agyi sejtátlál, depresszió stb. Ma is perdöntőnek számít néhány nagyon egyszerű ideggyógyászati teszt, amelyből bemutatok egyet. Akár odahaza is felhasználható. (folytatjuk)

Dr. Kerekes József, az
intenzív terápia ny. főorvosa

****MIT, MIVEL?***

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

Zöldhagyma

Zöldhagymás tojásrántotta

Hozzávalók:

- személyenként 2 tojás
- 1 köteg zöldhagyma
- néhány szelet sonka
- tetszés szerint túró
- olaj, só, bors

Elkészítés:

- a tojásokat felverjük, a sonkát apróra vágjuk, a zöldhagymát felkarikázzuk
- olajon megpirítjuk a sonkát, rászórjuk a hagymát
- ráöntjük a tojásokat, néhányszor megforgatjuk
- rászórjuk a túró, sütjük a kívánt állagig
- mentateával és friss kenyérrel tálaljuk

Baconbe göngyölt csirkefalatok zöldhagymás-tejfölös mártásban

Hozzávalók:

- 2 db csirkemell
- 1 nagy pohár tejföl
- 1 kis fej vöröshagyma
- 1 csokor zöldhagyma
- bacon
- só
- bors
- fehérbors

Elkészítés:

A csirkemellet megmossuk, felcsíkozzuk, sóval és egy kevés fehérborssal ízesítjük. Miután befűszereztük, tekerjük a húrra a bacon, és tegyük tepsibe. Szórjuk szét rajta a vékony karikákra vágott hagymát. A tejfölt sózzuk,

majd a felszeletelt zöldhagymával keverjük össze, öntsük a húrra, és előmelegített sütőben, lefedve süssük, majd vegyük le a fóliát, és kicsit pirítsuk meg.

Sajtos-zöldhagymás pogácsa

Hozzávalók:

- 50 dkg liszt
- 1 evőkanál só
- 40 dkg sütőmargarin
- 40 dkg sajt
- 1 pohár tejföl
- 2 tojás
- 3 dkg élesztő
- kevés tej
- zöldhagyma

Elkészítés:

A lisztet a sajt 3/4 részével összekeverem, hozzáadom a margarint, a tejfölt, a tojásokat és a kevés cukros langyos tejben felfuttatott élesztőt. Lágy tésztát kapok, amit kinyújtok, megszórom 3-4 zöldhagyma finomra aprított zöldjének a felével, összehajtogatom. pihentetem 15-20 percet, majd ismét kinyújtom, megszórom a maradék zöldhagymaszárral, ismét összehajtogatom. pihentetem 15 percet. Ismét kinyújtom, és kiszaggatom. Tetejét megszórom a maradék sajttal. Füstölt sajttal megszórva még kiválóbb.

forrás: www.mindmegette.hu
szerk.

Apróhirdetés

Szabadkán eladó földszinti lakás a sugárúton. 64 m2, garázzsal és pincehelyiséggel, telefon, catv, városi fűtés, pvc ablakok, laminát, teljesen felújítva!
Kezdőár 42.000 EUR.

Tel: 063/889-62-63

FECSKE TOLL

TÖRMELÉK

Elterülő lanyhaság,
bárgyú ábrázat,
nem sejtet, ha rejt is intelligenciát.
Értelmes gondolatok rothadnak.
Barázdált arcvonásokban
mosolytalan némaság.
Szemekben szemétként úszik
a bomlásnak indult
sértések halmaza.
Összetételében örvénylik
a megbocsájtás.
Zavaros sodrásából ki-ki fröccsen
egy méregkönnycsepp.
A mélyben festőt álcáz a lélek.

Bácsi (Vajda) Sára

UGYANÚGY

Mindig egyforma álmok,
mindig egyforma nappalok,
mindig egyforma emberek,
mindig egyforma fellegek.

Mindig ugyanúgy ébredek,
hogyan nem számít már a hajnal,
mindig ugyanaz az érzés,
mindig az köszönt, a közöny.

Nem tudni meddig tart,
örülni kellene nekem,

hisz tündérmese az életem,
csak nem tudom legyőzni a
sárkányt.

Mindig ugyanaz a kérdés,
mindig ugyanaz rá a válasz.
Mindig ugyanúgy megy minden,
eljön az este és én ugyanazt az
álmot várom.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK Újszülöttek

Kecskeméti András és Dominika
kislányuk **Léna**

Elhunytak

Knežević M. Dragan április 10, 66
évében

Gál Péter április 15, 53 évében

Id. Molnár Lajos április 22, 84
évében

Kormányos Matija április 23, 84
évében

Bradašević Marko április 24, 63
évében

Bertók Zsófia szül. Bútor Zsófia
április 25, 81 évében

Studen Poljaković Margit május
2, 67 évében

Tisza Szabó Mária szül. Székely
május 9, 79 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehely, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlasszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bfó Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Hajvert Lódi Andrea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Molnár Károly, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pál Eszter, Szabó Andrea, Szukola Béla, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2013. május.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehelyi hírújság / szerkesztő Bácsi Róbert
– 1. évf., sz. (2004) – Bácsfeketehely: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz.: 30 cm

Meséző.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

